

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1883.

ΑΡΙΘ. 181.

Συνδρο. ἑτησ. ἐν Ἑλλάδι Φρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

» » » Ἐξωτερικῶ » 2.

Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἀνευ προπληρωμῆς.

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίδας
τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.»

Ἀγαπητοῖ μου φίλοι καὶ φίλαι.

Μετὰ χαρὰς δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ χαιρετίσω καὶ πάλιν κατὰ τὴν πρωτοχρονιὰν ταύτην ὅλους σας καὶ νὰ σᾶς ἐγκληθῶ ἀπὸ καρδίας ὑγείαν σωματικὴν, ὑγείαν πνευματικὴν καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συνεισφέρει εἰς τὴν ἀληθῆ εὐχαρίστησιν, πρόδον καὶ εὐημερίαν σας ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ μέλλοντι.

Μὴ λησμονεῖτε ἀγαπητὰ μου τέκνα ὅτι ἕκαστον νέον ἔτος φέρει μεθ' ἑαυτοῦ νέας ὑποχρεώσεις καὶ νέας εὐθύνas, ὅπως φέρει καὶ νέας εὐχαριστήσεις. Καθῆκον δὲ καὶ συμπερὸν ὅλων ἡμῶν εἶναι νὰ ἐπιωφελώμεθα ὅσον τὸ δυνατόν περισ-

σότερον ἀπὸ τὰς εὐκαιρίας καὶ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει χαρίσει διὰ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ χρησιμότητά μας εἰς τὸν κόσμον τούτον καὶ διὰ τὴν προετοιμασίαν μας διὰ τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ ἐγκάρδιος ἐπιθυμία καὶ συμβουλή μου λοιπὸν, ἀγαπητὰ μου τέκνα, εἶναι νὰ ἐπιδοθῇτε ἕκαστον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας μὲ ἐπιμέλειαν καὶ ἀκρίβειαν, πρὸ πάντων

δὲ νὰ σέβεσθε τὸν Θεόν καὶ νὰ ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας καὶ ἔστε βέβαια, ὅτι ὁτιδήποτε σᾶς συμβῇ κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος θὰ ᾔηται διὰ τὸ καλὸν σας. Μὴ λησμονεῖτε δὲ καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τὰ ὀρφανὰ, καὶ ὅσον δύνασθε ἀνακουφίσετε τὰς ἀνάγκας καὶ δυστυχίας των.

Υγιαίνειτε,

Ὁ συντάκτης

Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

1883.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Πάλιν μυκάται ὁ Βορεῆς πάλιν τὰ πάγη ἤλθαν,
ὁ οὐρανὸς συνοφρυᾷ μ' ὀργὴν θωρεῖ τὸ Σύμπαν!
Ἡ Γῆ δὲν ἔχει ὄρεσιν νὰ θρέψῃ τὰ παιδιὰ τῆς,
τοὺς κόλπους ἔκλεισε σφιγκτὰ στὰ ζῶα καὶ φυτὰ τῆς!
Ἐπάνω φόβος σκοτεινιά,
κάτω τρεμουῖα δυστυχιά!

Ἦλε μου, πῶς ἐκρύωσε τὸ φλογερὸν σου αἷμα;
Σελήνη μου πῶς δὲν γελᾷ, πῶς δὲν φορεῖς τὸ σέμμα;
φυτὰ μου βαθυπράσινα ποῦ εἶναι ἡ στολή σας;
πουλιά μου καλλικέλαδα τί ἔχειν ἡ φωνή σας;
ἐν φύσημα ἐφύσησε
καὶ πάντα κατεσύγχυσε.

Πάλιν μυκάται ὁ Βορεῆς πάλιν τὰ πάγη ἤλθαν,
πλὴν δὲν εὐρίσκων ἐπὶ γῆς ὄσους προχθὲς ἀφῆκαν.
τὸν τόπον δείχνουν τῶν θνητῶν νεοκτισμέναι θῆκαι,
ὄσους ἐτίναξ' ὁ Βορεῆς κ' ἀναισθητοὺς ἀφῆκε.
μυρτιαὶς λουλοῦδια μυριστὰ,
μάρμαρα κρῖνα σκαλιστά.

Κάλλη που δὲν ἠμπόρεσε ζωγράφος νὰ τὰ γράψῃ,
νεῖα που δὲν σας λόγιζε τοῦ κανονιοῦ ἡ λάμψη,
πῶς ἀμορφα κ' οὐτιδανὰ ἐγείνατε σινᾶμα,
κ' ἀφήσατε κατόπιν σας φόβου καὶ λύπης τραῦμα;
Στοῦ Σαβαὼθ τὴν προσταγὴν,
οὐδεὶς ἀρνεῖτ' ὑποταγὴν.

Πάλιν μυκάται ὁ Βορεῆς, πάλιν τὰ πάγη ἤλθαν,
πλὴν κ' ἀνοίξιν διὰ πολλοὺς ἀγγέλλουν ὅτι εἶδαν.
τερπνὰς ἡμέρας μὲ ἀνθοὺς καὶ μυρσινὰς γεμάταις,
μὲ χελιδόνια χαρωπὰ, μὲ πρωινὰς δροσάταις.
γιὰ νὰ χαροῦν οἱ ζωντανοί,
πολλῶν νὰ γένουν κοινωνοί.

Με τὴν ἀρχὴν τῆς παγωνιάς, μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους
διὰ ἡμέρας εὐτυχεῖς, διὰ καιροὺς εὐθέτους,
σᾶς χαιρετῶ συνδρομητὰ μετὰ τὸ τερπνὸν μου φύλλον,
νὰ διατρέξῃτ' ἀσφαλῶς καὶ ὑγιᾶς τὸν κύκλον,
τοῦ νέου ἔτους μετ' ἐμοῦ,
χωρὶς νὰ σφάλετ' οὐδαμοῦ. Λ.